

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosanna Valenza

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾, która stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?
- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Maria Laura Altavista przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-303/11)

(2011/C 252/40)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Laura Altavista

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?
- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w

zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-304/11)

(2011/C 252/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosanna Valenza

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE (¹), który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników

będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?

b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ustęp 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-305/11)

(2011/C 252/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE (¹), która stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych